

ಮುಗಿಸಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇ... ಹಿರಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವ ಆದರ ಇದೆ... ನಾನು ಹುಡುಕಿದ್ದೂ ಅವಿಗಿತ ಒಳ್ಳೆ ಹುಡುಗಿ ಸಿಗಲ್ಲ ಅಂತ ನನ್ನೂ ಅನ್ನುತ್ತೆ... ನಿನ್ನ ಅವ್ಯ ಮನೆಯವರ ಬಳಿ ಮಾತನಾಡಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದೆ... ಮುಂದಿನ ಮಾತುಕತೆ ಆಡಬಹುದು...' ಎಂದಾಗ ಸೂರ್ಯ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲಾರದೇ ಧಡಕ್ಕನೆ ಎದ್ದು ಹೋಗಿದ್ದ.

ಅಪೂರ್ವ ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಳಿಸಿ ಹೊರಗೆ ಬರುವವಳೂ ಬಾರದೆ ಒಳಗೇ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟಳು. ಅವಳಿಗೂ ಆದರ್ಶ ಇಷ್ಟು ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಾನೆಯೆ ಕಲ್ಪನೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ನಿಂತಲ್ಲೇ ದಿಕ್ಕು ತೋಚದೇ ಕೈ ಹೊಸದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಆದರ್ಶ ಅವಳನ್ನರಸಿ ಬಂದಿದ್ದ. 'ನಿನ್ನೇ ಈಗ ಸಂತೋಷನಾ...?'

'ಏನಿದು ಆದರ್ಶ..? ನನ್ನೂ ಒಂದು ಮಾತು ತಿಳಿಸದೇ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಾ...? ನಾನು ನಿನ್ನ ಹೆಣ್ಣಿದ್ದೆ... ನನ್ನ ಓದು ಮುಗಿಯಬೇಕು ಅಂತ...' ಅಪೂರ್ವ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು.

'ನಿನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆನೇ ಮದುವೆ... ಆದ್ರೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲಾ... ಆಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಯಾರಾದ್ರೂ ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟೆ... ನಾನೆನು ಮಾಡಲಿ..?' ಎಂದು ತನ್ನ ಕಳವಳ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು.

'ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಈಗಾಗಲೇ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ನೀಡಿಯಾಗಿದೆ..' ಎಂದು ಹೆಣ್ಣುಬೆಣೆನಿಸಿದರೂ ಅವನ ಮುಂದೆ ಹೆಣ್ಣುಬ ಸಾಹಸವಾಗದೇ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಿತು.

'ಹೌದೇನೋ ಆದರ್ಶ? ನಮ್ಮ ಹುಡುಗಿ ನಿನ್ನೆ ಹಿಡಿಸಿದ್ದಾಳಾ? ನಾನು ಅವಳ ಹತ್ರ ಮಾತನಾಡಿ ನಂತರ ನಿನ್ನೆ ತಿಳಿಸ್ತೇನಿ... ಸರಿಣಾ?' ವಿಜಯಮ್ಮ ನಗುತ್ತ ನುಡಿದರು. ವಿದ್ಯಾ ಆದರ್ಶ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರ್ಶ ಅವಳ ಮುಂದೆ ಹೃದಯ ನಿವೇದನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

'ಅಪೂರ್ವ ನಿನ್ನ ನನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿದ್ರೆ... ನಾನು ನನ್ನನ್ನು ತುಯಾ ಲಕ್ಕೇ ಅಯ್ಯೋತೇನೆ... ನಿನ್ನ ಮದ್ದೆ ಆದ್ರೆಲೂ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇರುತ್ತೆ... ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನಾನು ಸರ್ಪಾಣ್ಣವಾಗಿ ಗೌರವಿಸ್ತೇನಿ... ಪ್ಲೀಸ್... ನನ್ನ ನಿರಾಸೆ ಮಾಡಲ್ಲ ಅಂತ ಅಯ್ಯೋತೀನಿ...' ಎಂದಿದ್ದ.

ಅವರು ಹೊರಟು ಹೋದ ಬಳಿಕ ಅಪೂರ್ವಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅರಿಯಲು, ರಾಯರು ಅಪೂರ್ವಳನ್ನು ಕರೆದರು, 'ನಿನ್ನೇ ಎಲ್ಲಾ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡೆಯಲ್ಲಾ ಅಪೂರ್ವ? ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನು? ಆದರ್ಶ ತುಯಾ ಒಳ್ಳೆ ಹುಡುಗ... ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ಅವನ್ನ ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನಿ. ಒಳ್ಳೆ ಮನೆತನ ಬೇರೆ... ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚೊಂಡಿದ್ದಾನೆ... ನಿನು ಒಳ್ಳೆ ಮನೆಗೆ ಸೇರ್ಪೆಯಾ ಅನ್ನುವ ಸಮಾಧಾನ ನಮ್ಮೂ ಇರುತ್ತೆ...' ರಾಯರು ನುಡಿದರು.

'ಹೌದು ಅಪೂರ್ವ... ನಿನು ನಾಳೆ ಯಾರನ್ನೋ ಮದ್ದೆ ಆಗೋ ಬದಲು... ಇಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ಬಳಗದವನೇ ಮದ್ದೆ ಆದ್ರೆ... ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರೇ ಇರ್ತೀಯಾ...' ವಿಜಯಮ್ಮ ಕೂಡಾ ದನಿಗೂಡಿಸಿದರು. ಅಪೂರ್ವಳಿಗೆ ಏನು ಹೆಣ್ಣುಬೆಣೆದೇ ತೋಚದೇ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ನಿಂತಾಗ, ಸೂರ್ಯ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಎದೆಯುಬ್ಬಿಸಿ ನುಡಿದಿದ್ದ, 'ಅಪೂರ್ವ ಈ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗೋದಿಲ್ಲ...'

ಸೂರ್ಯನ ಮಾತಿನರ್ಥ ಹೊಳೆಯದೇ ವಿಜಯಮ್ಮ 'ಓದು ಮುಗಿಸಿ ಕೆಲಸ ಸೇರೋ ತನಕ ಸರಿಯಪ್ಪಾ...ಅವ್ವು ಮದ್ದೆ ಆದ್ರೆಲೆ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ಬೇ ಬೇಕು ತಾನೆ? ಅವನ್ನ ಇಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯನಾ ನಮ್ಮೆ..?' ಎಂದರು ನಗುತ್ತ.

'ಸಾಧ್ಯನಮ್ಮಾ... ಅಪೂರ್ವ ಮದ್ದೆ ಆದ್ರೂ ಇಲ್ಲೇ ಇರ್ತಾಳೆ... ನಾನೂ, ಅಪೂರ್ವ ಪರಸ್ಪರ ಮೆಚ್ಚೊಂಡಿದ್ದೇವೆ...' ಸೂರ್ಯ ನುಡಿದಾಗ, ವಿಜಯಮ್ಮ ರಾಯರು ಪರಸ್ಪರ ಮುಖ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡರು.

'ಏನು ಹೆಣ್ಣಿದ್ದೀ. ಸೂರ್ಯ? ಅಪೂರ್ವ ನಿನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿಯಲು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾಳಾ..?' ತಮ್ಮನೇ ನಯಲಾರದವರಂತೆ ನುಡಿದವರು ಅಪೂರ್ವಳ ಬಳಿ ಬಂದು 'ಸೂರ್ಯ ಹೆಣ್ಣುರೋಡು ನಿಜವೆನಮ್ಮಾ...?' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.

ಅಪೂರ್ವ ಹೌದನ್ನುವಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲಾರದೇ ತನ್ನ ಕೊಣೆಗೊಡಿದಳು.

'ಆದರ್ಶನ ಮನೆಯವರಿಗೆ, ನಿನ್ನೇನು ಹೆಣ್ಣುಬೆಣೆದೋ ನೋಡಿ... ಅಪೂರ್ವಳ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ನಾವಿಬ್ಬೂ ಮದ್ದೆ ಆಗ್ಬೇಕೊಡಿದ್ದೇವೆ... ನನ್ನನ್ನು ಹೊಸ ಮನುಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಅಪೂರ್ವಳನ್ನು ನಾನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧ ಇಲ್ಲ..' ಸೂರ್ಯ ನೆರವಾಗಿ ನುಡಿದು ಎದ್ದು ಹೋದ.

ಪ್ರಭಾಕರರಾಯರು ಮುಖ ಮಾತ್ರ ಅದೇನೋ ತೀರಾ ಗಂಭೀರವಾಗಿತ್ತು.

ಅಧ್ಯಾಯ 22

ಯಾವುದೋ ಆತಂಕ, ದುಗುಡ ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಪತಿಯ ಮುಖಭಾವವನ್ನು ಓದಿದವರಂತೆ ವಿಜಯಮ್ಮ ಅವರ ಬಳಿ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತ, 'ಯಾತ್ರಿ...? ನಿನ್ನೇ ಈ ಸಂಗತಿ ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲಾ...?'

'ಕಾರಣ.. ನಿನ್ನೇ ಗೊತ್ತು ವಿಜಯಾ...?' ಎಂದರು ಗಂಭೀರವಾಗಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ವಿಜಯಮ್ಮ ಕೂಡಾ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು.

'ಇಷ್ಟು ದಿನ ಹೆಣ್ಣೆ ನಡೆದಿದೆಯೋ..ಹಾಗೇ ಮುಂದೆಯೂ ನಡೆಯುತ್ತೆ ಬಿಡಿ...' ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸತ್ಯೆಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನುಡಿದರು ವಿಜಯಮ್ಮ.

'ಸತ್ಯವೆನ್ನುವುದು ಯಾವತ್ತೂ ಮುಚ್ಚಿಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ... ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ಅದು ಆಚೆಗೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಗತಿ ಏನು? ಸುಳ್ಳು ಹೆಣ್ಣು ಅಥವಾ ಸತ್ಯ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಈ ಸಂಬಂಧ ಮುಂದುವರೆಸಿದರೂ ನಾಳೆ ಇಬ್ಬಿಗೂ ಆ ವಿಷ್ಯ ಗೊತ್ತಾದ್ರೆ..'

ಏನಾಗಬಹುದು? ನನ್ನ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲ್ಲ... ವಿಜಯಾ.'

'ಅದೇನೋ ಸರಿ ಹಾಗಂತ ಸತ್ಯ ಬಾಯಿಬಿಡಲು ಆಗುತ್ತೇನು? ಅಥವಾ ಸೂರ್ಯನ ಮುಂದೆ ಈ ಮದ್ದೆ ನಿರಾಕರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ನಮಗಿದೆಯೇನು? ಅವು ಸರಿ ಹೋಗಿರೋದೇ ಅಪೂರ್ವಳ ಆಸರೆಯಿಂದ... ಅವು ಬೆಲೆಬಂದಿದ... ಆ ಆಸರೆ ಜೀವನಪೂರ್ತಿ ದೊರಕಿದರೆ ನನ್ನ ಜೀವನಪೂರ್ತಿ ಖುಷಿಯಾಗಿರ್ತಾನೆ...'

'ನಿನ್ನು ತಾಯಿಯ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಕುರುಡಾಗಿದ್ದೀಯಾ...'

'ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ... ನನ್ನ ನನ್ನ ಮಗನ ಸುಖ, ಸಂಭ್ರಮಗಳು ಮುಖ್ಯ. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳು ಅವನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲದ್ದಾನೆ... ಇನ್ನಾದರೂ ಅವನು ಖುಷಿ ಪಡಲಿ...' ವಿಜಯಮ್ಮ ನುಡಿದಾಗ ಅವರನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮನ್ನಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ರಾಯರಿಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಯಿತು. ಅವರು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಯೋಚಿಸಿ, ನಂತರ ವಸುಮತಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಹೊರಟು ಬರುವಂತೆ ಕರೆ ಮಾಡಿದರು.

* * *

ಮದುವೆ ಮಾತು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ ವಸುಮತಿ

ಊರಿನಿಂದ ಹೊರಟು ಬಂದಿದ್ದ ವಸುಮತಿಗೆ ರಾಯರು ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿ ಕೇಳಿ ತಮ್ಮ ಕಿವಿಗಳನ್ನೇ ನಯದಾದರು. 'ಅವ್ವಿಗೆ ಬುದ್ದಿ ಇಲ್ಲ... ಈ ಮದ್ದೆ ಆಗೋದಿಲ್ಲ ರಾಯರೇ... ನಾನು ಅವ್ವಿಗೆ ತಿಳಿಸ್ತೇನಿ...ನಿನ್ನ ಇಲ್ಲದ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟೋಬೇಡಿ.. ಈ ಮದ್ದೆ ನಡೆಯಲು ನಾನು ಬಿಡಲ್ಲ... ನನ್ನ ಈ ಸಂಬಂಧ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲ...' ವಸುಮತಿ ಖಾರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಾಗ ವಿಜಯಮ್ಮನ ಮುಖ ಕಪ್ಪಿಟ್ಟಿತು.

'ವಸುಮತಿ.. ದುಡುಕಿ ಏನೋ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಡ... ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡು... ಅವು ಈಗ ಹೆಣ್ಣು ಬದಲಾಗಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ಒಂದಲ್ಲ ನೋಡು... ಇಲ್ಲೇ ಹೋಗಿದ್ದೆ ಅಪೂರ್ವಳಂತ ಹೆಣ್ಣು ಅವನ್ನ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾ...? ಅವು ಇಷ್ಟನಿಷ್ಟಗಳಿಗೂ ಬೆಲೆ ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲಾ ನಿನ್ನು? ಇಬ್ಬೂ ಮೆಜಾರಿಟಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಮರಿಬೇಡ... ಇಬ್ಬೂ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಮದ್ದೆ ಆದ್ರೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಏನು ಮಾಡೋಣ್ಯಾಗಲ್ಲ..'

ವಿಜಯಮ್ಮನ ಮನದ ಸ್ವಾರ್ಥ ವಸುಮತಿಗೆ ಅರಿವಾಗಿತ್ತು.

'ಅಂಥ ಯಾವ ಆಸೆನೂ ನಿನ್ನ ಇಟ್ಟೋಬೇಡಿ.. ಅಪೂರ್ವ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಮದ್ದೆ ಆಗೋ ಹುಡುಗಿ ಪೈಕಿ ಅಲ್ಲ... ನಾನೇ ಅವಳಿಗೆ ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿ